

(28) ΕΚΠΟΜΗ ΚΗ
15 Ιουνίου 1967.

Ανδρέα Ψευριδάκη.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γιάγκο μου, πάλι είχαμε ένα τηλεφώνημα...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Θαντάζομαι ότι κάποιος άκροατής θά ήθελε καμμιά πληροφορία.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κι' ήτανε χαριτωμένη γυναικεία φωνή στό τηλέφωνο πού μου ά-
κένούμισε ότι βρισκόμαστε στά μισά του 'Ιουνίου, ότι έχει
πιάσει ζέστη και ότι οί άκτές του Σαρωνικού, είναι γεμάτες
άπό λουομένους.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Μαντεύω τήν συνέχεια. 'Η χαριτωμένη γυναικεία αυτή φωνή θά ήθε-
λε νά μάθω έν ξαναν θαλάσσια λουτρό οί παλαιοί άθηνάτοι. Αυτό
δέν είναι ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ακριβώς αυτό. "Δε μάθω λοιπόν ή χαριτωμένη και περίεργη αυτή
γυναικεία φωνούλα, ότι άπό τόν καιρό πού ή 'Αθήνα έγινε πρωτεύ-
ουσα του έλληνικού βασιλείου, πρώτη ή βασίλισσα 'Αμαλία κατέ-
βαινε μέ τήν άκολούθια της, Ε φ ι π π η στίς Τσιτζιφιές κι' έ-
κανε τό θαλάσσιο λουτρό της.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Στίς Τσιτζιφιές λοιπόν ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Στήν άρχή πήγαινε στίς Τσιτζιφιές και άργότερα συνήθισε νά
πηγαίνω λίγο πιο πέρα, στην αρχή του Παλαιού Θαλήρου, εκεί
όπου βρίσκεται σήμερα ή μικρή έκκλησία του άεροδρομίου. Τήν
πληροφορία αυτήν τήν χρωστάμε στόν ιστορικό της παλαιάς 'Αθή-
νας τόν 'Επαμεινώνδα Στασινόπουλο, ό όποτος γράφει :

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ 'Υπήρχεν εκεί κάποιο χαλασμένο παλιό κτίριο πού ή βασιλική
συνοδεία χρησιμοποιούσε γι' άποδυτήρια. Καί πρέπει νά σημειώσωμε
ότι τήν έποχή εκείνη, όλόκληρη ή παραλία του θαληρικού όρμου,
άπό τήν Καστέλλα ως τήν Βουλιαγμένη και πέρα άπόμη, ήτανε έρη-
μη. Χωράφια, έλιές και μερικά άμπέλια, ήσαν τά μόνα στολίδια
της σημερινής πολυόρουβης άκτής. Σποραδικά συναντούσε κανείς
κάποιο άγροτικό σπιτάκι ή κανένα μικρό συνοικισμό φαράδων μέ
καλύβες.

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Αύτά συνέβαιναν στα 1835, δηλαδή ένατόν τριάντα ~~πέντε~~ δύο χρόνια πριν. Καί έως τό παλαιό θάλλο, πήγαινε ή 'Αμαλία μέ τήν ακολουθία της... ό λαός, κατέβαινε στήν πιό κοντινή θάλασσα, ώς τίς Τσιτζιφιές, κΐθε Κυριακή
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Μόνο κΐθε Κυριακή ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί οϋτε κΐθε Κυριακή, μά κΐθε δεκαπέντε μέρες, γιατί θά 'πρεπε νά συνεννοηθοϋν δυό τρεΐς συγγενικές οίκογένειες, νά νοικιάσουν ένα κάρρο, νά φορτώσουν τά φαγητά τους καί τίς κουβέρτες τους
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ 'Ολοκληρη έκδρομή δηλαδή γιά ένα μπάνιο στήν θάλασσα.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ακριβώς καί νά κατέβουν. "Αν τώρα θέλεις νά μάθεις τί φορούσαν οί λουόμενοι στήν θάλασσα, σέ πληροφορώ ότι έως τά 1900 οί γυναίκες φορούσαν μακρυά χοντρά νυκτινά καί άπαραιτήτως μαϋρες κάλτσες.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Γιά τίς μαϋρες κάλτσες τό ξέρω, άφοϋ καί άργότερα έκδόμη οταν οί κομψές περιζιάνες φορούσαν κοστούμια τουσ λουτροϋ, έκείνα τά μπουφάν, μέ κοντή καμιζόλα καί κοντό πανταλονάκι πολύ φαρδύ, οί μαϋρες κάλτσες καί τά λευκά πάνινα παπούτσια μέ λευκές κορδέλλες ήτανε τό άπαραίτητο συμπλήρωμα της λουτρικής άμφιέσεως.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Βέβαια. Σκέφου ότι σέ μία κωμωδία τουσ Ζάν ντέ Λεττράζ, μία περιζιάνικη κωμωδία που αναπαριστά έκποχή 1890, μία κοσμική κυρία της έκποχης έκείνης στήν 'Οστάνδη τήν κοσμική λουτρόπολι της Γαλλίας, δέν θέλει νά κΐνη τό μπάνιο της, γιατί έχει ξεχάσει νά πάρη μαζί της μαϋρες μάλλινες κάλτσες.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τρομερό. Καί πώς θά 'μπαινε στο νερό χωρίς μαϋρες μάλλινες κάλτσες ; Οί άνδρες πάλι, τί φορούσαν ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κΐτι έρωτήσεις που κάνεις καημένε Γιάγκο... Θανέλλα μέ μαντίλια καί τό μακρύ τους έσώρρουχο έως τόν άστράγαλο.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τό μαγιό θά έμφανίσθηκε πολύ άργότερα.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Βέβαια, γύρω στά 1880 λανσαρίσθηκε ή μόδα του μαγιό, μά τά πρώτα μαγιό, τά φορούσαν μόνο άνδρες. "Εως τά 1930, καμμιά γυναίκα ούτε στην Εύρώπη δέν είχε φορέσει μαγιό, αλλά μόνο μπουφάν λουτρικά κοστούμια. "Όσο γιά τά μαγιό... διάβασε έδω μιά περιγραφή που μετέφρασα από γελλικό περιοδικό.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τό σύγχρονο μαγιό, όπως τυχαίως έκαμε τήν εμφάνισή του κι' έπεβλήθη ως άνδρική λουτρική μόδα εις τίς γαλλικές άμρογιαλιές. Κάποιος παριζιάνος που έκανε τίς διακοπές του στην "Οστάνδη στά 1880 και φορούσε όπως όλοι φανέλλα μέ κοντά μανίκια και μακρύ έσώρρουχο, έκάθησε εις τήν άμμουδιά σ' ένα πάγκο που τον είχαν φρεσκοβάψει μέ κόκκινη λαδομπογιά. "Όπως ήτανε φυσικό, τά πλατείά σανίδια του πάγκου άπετυπώθησαν στό λευκό του λουτρικό κοστούμι και τό έκαμαν ~~βαφά~~ ριγέ από πίσω. "Ο άνθρωπος όταν σηκώθηκε δέν τό άντελήφθη. Τό είδαν όμως όλοι οί έλλοι κουδόμενοι καθώς και κάποιος έμπορος από τό Παρίσι ~~και~~^{που} βρήκε αξιόλογη τήν ιδέα ενός τέτοιου ριγέ κοστούμιου του λουτρού. "Από τήν στιγμή εκείνη τό μαγιό είχε έπινοηθεί.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Έτσι είναι Γιάγκο μου. "Όλες οί μεγάλες έπινοήσεις κι' έφευρέσεις όφείλονται στην τύχη. "Όμως νομίζω Γιάγκο μου πώς πρέπει νά ποθμε κι' ένα τραγούδι τής έποχής εκείνης.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Μεσουρανούσε ό Κόκκινος, ό γλυκός πανταδόρος και τραυαδούρος τής παληάς "Αθήνας κι' ένα από τά πιό γλυκά του τραγούδια θά μας θυμίση τώρα ό Πτουφεξιιάδης.

ΠΤΟΥΦΕΞΙΑΔΗΣ (Μέ πλένο μόνο) θυμούμαι πάντα τή βραδυά
 όταν τό πρώτο σ' είδα
 κι' ένοιωσα μέσ' τά στήθη μου
 κάποια κρυφή έλπίδα
 θυμήσου πάντα τή βραδυά
 απ' τή γλυκειά άγναλιά σου

Ξσιαζα χίλια όνειρα
 μέσ'τά σγουρά μαλλιά σου
 Ρίξε μέ λύπη μιá ματιά
 τά μάτια μου κι'έν τρέχουν
 τά δάκρυα μέ κάφανε
 και τελειωμό δέν έχουν
 Κάποιο κρυφό μου μυστικό
 π'ούτε και σύ ήκίδα
 δέν θά τό μάθης, θά ταφή
 μαζί μ'έμέ στό χώμα.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Μαζύ μας είναι σήμερα ό φίλος συνθέτης 'Αλέκος Γεωργιάδης
 πού έχει ένορχηστρώσει αυτό τό τραγούδι. 'Ασφαλώς κ'ατι θά 'χω
 νά μ'ις π'η γι'αυτό.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Όπως είπατε και σε'ς πριν από λίγο, αυτό τό τραγούδι ανήκει
 στον έθιμαϊκό κύκλο των τραγουδιών του Νικολάου Κοικίνου πού
 μέ τήν πηγαία του έμπνευσι μ'ις έχει κληροδοτήσει δεκάδες και
 δεκάδες μελωδιών. Τό γεγονός ότι πολλά από τά τραγούδια του
 πέρασαν τά πενήντα χρόνια ζωής και εξακολουθούν νά τραγου
 διοθνται όχι μονάχα γιά λόγους μουσειακούς, από σεβασμό στή
 μνήμη του Κοικίνου, μά πολλές φορές και από τό κέφι κάποιου
 πού γλεντά, μαρτυρά γιά τήν άστείρευτη έξία της μελωδικής του
 γραμμής. Στην ένορχήστρωσί του πού θ'ακούσετε τώρα, προσπάθη
 σα νά διατηρήσω τό χρώμα της παληής 'Αθήνας μέ όλον τόν όφει
 λόμενο σεβασμό στην μνήμη του συνθέτου.

ΕΚΤΕΛΕΙΤΑΙ Η ΚΑΝΤΑΔΑ ΟΥΜΑΜΑΙ ΠΑΝΤΑ ΤΗΝ ΒΡΑΔΥΑ

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Και μετά τήν καντάδα, ές ξαναγυρίσωμε στά θαλάσσια λουτρά Δημή
 τρη. Φαντάζομαι ότι θά 'χωμε κι'έλλα νά ποθμε.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πολλά. Τό κυριώτερο είναι ότι τά πρώτα επίσημα, ^{σχελικάς} ~~νύκτε~~ θα
 λάσσια μπάνια, μέ καμπίνες γιά τόν κόσμο και κάποιο άναφυκτή
 ριο, έμφανίζονται - πριν από τό νέο θέατρο - στό Πασαλιμάνι
 του Πειραιώς.

- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ   Στο Πασαλιμάνι ; "Οχι δα!"
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ   Μάλιστα, στο Πασαλιμάνι. Οί άθηναίοι, ιδίως οί πλούσιοι γύ-
ρευαν τούς μήνες τής μεγάλης άθηναϊκής ζέστης κάπου νά πάνε
νά παραθερίσουν. Το μόνο κοντινό μέρος μέ θάλασσα πού είχε σπί-
τια, ήτανε ο Πειραιάς. Καί κάποιος χρονογράφος τοσ 1850 γράφει
ότι λειτουργούσιν εις τό Πασαλιμάνι άνδρικά καί γυναικετα λου-
τρά καθώς καί κτιστόν δημοτικόν καφενετόν.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ   Κτιστόν ; Δέει κ τ ι σ τ ό ν ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ   Κτιστόν γιά νά κάνη ~~διαστολή~~ διαστολή πρός τά πρόχειρα ξύ-
λινα παραπήγματα πού λεγόντουσαν έναφυκτήρια καί καφενετα.
"Ένα κτιστό καφενετο καί μάλιστα δημοτικό, έδινε κάποια σοβα-
ρότητα.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ   Καί κατεβαίνανε στο Πασαλιμάνι οί άθηναίοι γιά μπάνιο. Πώς
κατεβαίνανε ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ   Γιάγιο μου, Έως τά 1867 σπάνιοι ήτανε οί άθηναίοι πού κατηφο-
ρίζανε στο Πασαλιμάνι, εκτός από όσους παραθερίζανε εκεί. Στά
1867 γίνεται ο σιδηρόδρομος 'Αθηνών Πειραιώς, μέ άτμό φυσικά
καί τότε τό Πασαλιμάνι γνωρίζει μεγάλες δόξες.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ   "Έγινε εύκολη ή συγκοινωνία κι' άνεβοκατέβαινε ο κόσμος μέ τόν
σιδηρόδρομο μ'όλο πού όπως φαντάζομαι, ή άτμομηχανή θά κάπνι-
ζε καί όσοι θά κάνανε τό λουτρό τους στο Πασαλιμάνι, θα χρει-
αζόντουσαν δεύτερο λουτρό στην 'Αθήνα.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ   Το σημειώνει αυτό σαν χιουμοριστική συμβουλή ένα εύθυμογρα-
φικό περιοδικό τής εποχής, τό " Μή χάνεσαι " ως έξης : Λουό-
μενοι, εάν φυσά άνεμος αντίθετος πρός τήν φοράν του σιδηρο-
δρόμου Πειραιώς 'Αθηνών, μήν εισέρχεσθε έν τοις βαγονίοις αυ-
του, διότι λουσθέντες εις τά νάματα τής Πειραιϊκής θαλάσσης
έξέρχεσθε κατάμαυροι έκ του καπνου εις τό τέρμα του ταξιδίου

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

Κι' όμως μ' όλα αυτά τὰ μικροβάσανα, ὁ κόσμος διεσκέδαζε
καί παρηγοριότανε μέ τό τραγουδι... Βλέπεις δέν ὑπῆρχανε
τότε ραδιόφωνα, δέν ὑπῆρχανε ταβέρνες μέ ντιζέζ, δέν ὑπῆρ-
χανε πίπ-ἄπ καί καθέννας φρόντιζε νά τραγουδάη μόνος του εἶτε
σωστά, εἶτε φάλτσα. Κι' ἕνα τραγουδι πού μας εἶχε ἔρθει ἀπό
τὴν Σμύρνη κι' εἶχε γίνει σύντομα κτήμα τῆς Ἀθήνας ἦτανε ἡ
Φασουλιώτισσα...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Ἐρὲ ἡ Φασουλιώτισσα... Ποῦ τὴν θυμήθηκες τὴν Φασουλιώτισσα
Γιάννο :

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

Τί νόμισες ; Μονάχα ἐσύ θά θυμῆσαι ; Θά θυμῆσαι κι' ἐγώ. Κι' ὁ
Πτουφεξιάδης θά θυμῆσαι τώρα καί σ' ὄσους τό 'χουμε ξεχάσει
αὐτό τό περίφημο τραγουδι.

-1-

ΠΤΟΥΦΕΞΙΑΔΗΣ

(Μόνον μέ πιάνο)

Μιά φασουλιώτισσα ἀπροπλασμένη
μέ τὰ ναζάκια της μέ ξετρελλαίνει
τὴ μιά μου λέει, πὼς μέ λατρεῦει
τὴν ἑλλη βλέπω πὼς μέ γελά.

Εἶναι μικρό, εἶναι τρελλό
μέ μένα θέλει ὄρες νά περνᾷ
μά ἐγὼ πονῶ, μά ἐγὼ θρηνῶ
καί δέν βαστῶ στήν τόση ἀπονιά.

-2-

Μέσ' τὸ Γαλάζιο σάν τὴν ἀντικρύζω
αὐτὴ γελάει μά ἐγὼ σακρύζω
μέ τὴ λαλιά της, μέ ξετρελλαίνει
μέ κάνει ὄμμα μέ μιά ματιά.

Εἶναι μικρό, εἶναι τρελλό
μέ μένα θέλει ὄρες νά περνᾷ
μά ἐγὼ πονῶ, μά ἐγὼ θρηνῶ
καί δέν βαστῶ στήν τόση ἀπονιά.

-3-

Καί μέσ' τὸ σπῆτι της ὅταν πηγαίνω
δέν ξέρω ὁ ἄμοιρος τό τί παθαίνω
τρέμουν τὰ πόδια, χτυπάει ἡ καρδιά μου
τὰ λόγια χάνω καί τὴ λαλιά.

Εἶναι μικρό μ.τ.η.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Κι'ό αγαπητός μας ό 'Αλέκος Γεωργιάδης τί γνώμη έχει γι'αυτό τό τραγούδι :

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Μπορεί νά ήρθε από τήν Σμύρνη στήν 'Αθήνα, μά δέν είναι Σμυρνεύκο. Στήν Σμύρνη τοσ έβαλαν τά έλληνικά του λόγια μά είναι φανερό πώς αυτό τό χαριτωμένο πε ταχτό τραγούδι είναι Ιταλικό καί μάλιστα ναπολιτάνικης έμπνεύσεως όπως καί τόσα άλλα. Είμαστε κι'έμεις οι Έλληνες μεσογειακός λαός όπως οι Ιταλοί καί είναι φυσικό νά έχωμε τά ίδια γούστα τίς ίδιες μουσικές προτιμήσεις. Χρόνια τώρα πού έσχολούμαι μέ τήν μουσική, έχω παρατηρήσει ότι ό Έλληνας έχει ένα καταπληκτικό άφομοιωτικό αυτί. 'Αρπάζει εύκολα μά ξένη μελωδία καί τήν χωνεύει. "Άλλως τε σ'αυτό όφείλεται τό γεγονός ότι τόσες καί τόσες παλαιές καντάδες πού δέν έτυπώνοντο τότε, μετεδόθησαν από στόμα σέ αυτί καί έχουν μεταδοθεΐ, σχεδόν σωστά. 'Η ένορχήστρωσι τής Φασουλιάτισσας μέ εύχαρίστησε ιδιαίτερα γιατί μου έδωσε τήν εύκαιρία νά τήν κάνω άνάλαφ η καί πεταχτή.

ΕΚΤΕΛΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΡΧΗΣΤΡΑ Η ΦΛΕΟΥΛΙΣΤΙΣΣΑ

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Θα ξαναγυρίσωμε στά λουτρά μας Γιάγκο, γιατί αν μιλήσαμε για τίς Τριτζιφιές ένατόν τριάντα χρόνια πριν καί για τό Πασαλιμάνι, κάπου ένατό χρόνια πριν, δέν είπαμε τίποτε για τό Νέο Θάληρο...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ 'Αλήθεια. Τό Νέο Θάληρο πότε ήρχισε νά βλέπη δόξες ; Γιατί έχει ίδεΐ μεγάλες δόξες τό Νέο Θάληρο, ή όχι ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δόξες ; Καταπληκτικές Γιάγκο... Είπαμε ότι από τήν Καστέλλα ως τήν Βουλιαγμένη δέν υπήρχανε παρά μονάχα χωράφια καί έμπέλια. Στά 1867, ένατό χρόνια πριν άκριβώς, γίνεται ό άτροκίνητος σιδηρόδρομος 'Αθηνών Πειραιώς. Τό Πασαλιμάνι φουντώνει καί τόσο πολώστε νά μήν μπορή πιά νά εξυπηρετήση όλους τοσ έθηναίους καί Πειραιώτες πού θέλανε νά κολυμπήσουν στήν θάλασσα.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καί τότε θά ἐδημιουργήθηκε τό Νέο Θάληρο.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν οημιουργήθηκε μόνο του. Κάποιος ἔπρεπε νά τό σκεφθῆ καί νά τό διοργανώσῃ, νά τό δημιουργήσῃ. Λοιπόν, στά 1869, δύο χρόνια μετά τήν ἔναρξι τῆς λειτουργίας τοῦ σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν Πειραιῶς, ἡ Ἑταιρεία τοῦ Σιδηροδρόμου σκέφθηκε ν' ἐξιοποιήσῃ αὐτήν τήν περιοχή ἄριστέρα ἀπό τήν Καστέλλα. Φυσικά ἡ ἀντίδρασις ἐξεδηλώθηκε ἄμεση...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τό καταλαβαίνω. Ὁ ἀντιδράσανε πρῶτοι οἱ Πασαλιμανιῶτες πού θά χάνανε τά πρωτεῖα.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πρῶτοι οἱ Πασαλιμανιῶτες καί δεύτερος, ποιός;

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ποιός;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἄν τό βρῆς. Ὁ ἐθνικός ποιητής ὁ Ἀχιλλεύς Παράσχος...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ὁ Ἀχιλλεύς Παράσχος, γιατί; ἔχει συμφέροντα πού διγόντουσαν μήπως; Ἐίποτε οἰνόπεδα;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἐίποτε ἀπ' αὐτά. Γιὰ λόγους συναισθηματικούς καί πατριωτικούς. Ἐίπε ὅτι δέν ἔπετρέπετο νά γίνῃ τόπος ἀναφυχῆς στό μέρος ὅπου εἶχε πέσει ὁ Καραϊσκάκης. Καί ἔγραψε καί ποίημα μέ τόν τίτλο: οἱ νεκροί τοῦ Θαλήρου. Φυσικά κανένας δέν ἤκουσε οὔτε τόν Παράσχο, οὔτε τοὺς Πασαλιμανιῶτες καί ἡ Ἑταιρεία τοῦ Σιδηροδρόμου ἄφοῦ ἰσοπέδωσε τήν περιοχή, ἔκτισε ἕνα μικρό ξενοδοχεῖο ἔφτιαξε ἕνα ξύλινο θέατρο καί τίς καμπίνες, χωριστά βέβαια τίς γυναικεῖς καί χωριστά, ἀκριτά μακριά τίς ἀνδρικές.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καί δέν μπορούσαν νά κολυμπήσουν στ' ἀνοιχτά οἱ ἄνδρες γιά νά συναντήσουν τίς λουόμενες γυναῖκες;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἐπειδή μπορούσαν βέβαια, μά θά συναντούσαν ὅπως ὅποτε τήν ἀτμόνατο τοῦ λιμεναρχείου μέ τοὺς ναῦτες πού περιπολοῦσαν γιά ν' ἀποφεύγεται κἄθε τέτοια ἀπόπειρα. Καί ἦτανε τόσο τό παράπονο τῶν ἀνδρῶν πού καί στά μάνια ἀκόμα τραγουδοῦσαν

ΠΤΟΥΦΕΣΙΑΔΗΣ

Γιατί χλωμή σαν λείφανο,
σαν φύλλο μαρ αμένο
στένεσ' εμπρός μου σαν μέ δης
χλωμό και πικραμένο ; Γιατί μικράκι μου ;

Γιατί σαν χύνω δάκρυα
μέ πόνο μ' αντικρύξεις
γιατί και σύ θακρύξεις,
γιατί πουλάκι μου ;

Γιατί, γιατί σαν χαίρομαι
ἀπό χαρά πετάεις
κι' ὄλο ζωή καρδέγελα
έδω κι' έκει σιορπάεις ;
Γιατί πουλάκι μου ;

Γιατί στην εὐθυμία μας,
ἐνάβει ἡ χαρά σου
γιατί γελά ἡ κερδιά σου
γιατί πουλάκι μου ;

ΚΑΙ ΕΝ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΧΩΡΙΣ ΔΙΑΚΟΜΗ ΕΚΤΕΛΕΙΤΑΙ Η ΕΝΟΡΧΗΣΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΚΑΝΤΑΔΛΕ ΑΥΤΗΣ

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ "Ομως φαίνεται ότι τό Νέο Θάλληρο ἀπό τὰ πρῶτα του χρόνια ἦτανε κέντρο ἀρκετά θαπανηρό και ὄχι προσιτό για τόν καθένα.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κίτι θά 'χης ὀπ' ὄφι σου για νά τό λές αυτό.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ θυμῶμαι τό τετράστιχο τοῦ Μπαμπη "Αυνινοῦ :

Εἶχα ἕνα τάλληρο
πήγα και στό θάλληρο
εἶδα και τήν θάλασσα,
κρῖμα ποῦ τό χάλασα ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μέ τό δίκιο του ὁ χριστιανός. "Ενα τάλληρο ἑβδομήντα ὀγδόντα χρόνια πρίν, ἦτανε σεβαστό ποσό. Δέν τό πετοῦσε κανένας εὐνολα. "Ομως ὄλα αὐτά θά τὰ ἐξακολουθήσωμε μιὰ ἕλλη φορέ γιατί ἡ ὄρα πέρασε... "Αρεβουέρ λοιπόν για τήν ἕλλη Πέμπτη τήν ἴδια πάλι ὄρα .